

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Jana Kratochvíla a soudců Martina Bobáka a Štěpána Výborného ve věci

žalobkyně:

Carliq s. r. o., IČO: 06285953
sídlem Klivarova 14, Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Martinem Kopeckým
sídlem Kaprova 14, Praha 1

proti
žalovanému:

Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023, č. j. 17947/23/5300-22441-711776,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

I.

Vymezení věci a obsah správního spisu

1. Žalobkyně je autobazar. Správce daně doměřil žalobkyni daň z přidané hodnoty (DPH) dodatečným platebním výměrem č. j. 9037165/18/2011-52521-108192 (dodatečný platební výměr) za zdaňovací období září 2017 ve výši 236 033 Kč a současně jí uložil povinnost uhradit penále ve výši 47 206 Kč. Žalobkyně totiž neprokázala, že pořídila osobní vůz BMW 730D od společnosti Podolí Invest s. r. o. (společnost Podolí Invest) uvedené na daňovém dokladu č. 20/9/2017 (daňový doklad) jako dodavatel dle § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ZDPH).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Správce daně zahájil u žalobkyně dne 27. 3. 2018 daňovou kontrolu za zdaňovací období září 2017. Daňová kontrola skončila dne 31. 12. 2020 podepsáním zprávy o daňové kontrole č. j. 1005726/18/2405-60563-405082. Správce daně vydal na základě výsledku daňové kontroly dodatečný platební výměr. Žalobkyně se odvolala.
4. Žalovaný odvolání zamítl a dodatečný platební výměr potvrdil rozhodnutím ze dne 3. 9. 2020, č. j. 33763/20/5300-22441-711776. Městský soud v Praze toto rozhodnutí zrušil rozsudkem ze dne 30. 8. 2022, č. j. 8 Af 33/2020-44, neboť žalovaný neumožnil žalobkyni prokázat, že skutečný dodavatel vozidla byl plátcem DPH v souladu s rozsudkem Soudního dvora EU ze dne 9. 12. 2021, C-154/20, *Kemwater ProChemie* (rozsudek *Kemwater*).
5. Žalovaný vyzval žalobkyni dne 2. 11. 2022, č. j. 855505/22/2403-60561-404938, k prokázání, že vozidlo pořídila od plátce DPH. Žalobkyně na výzvu reagovala dne 5. 12. 2022 podáním č. j. 923014/22 a tvrdila, že plátcem DPH byla jak společnost Auto Empire Trading GmbH (společnost Auto Empire Trading), společnost Avanti Cars Praha, s. r. o. (společnost ACP), tak společnost Podolí Invest. Žalobkyně předložila výpisy z údajů o subjektech DPH.
6. Žalovaný měl nadále pochybnosti o prodeji vozidla mezi společnostmi ACP, Podolí Invest a žalobkyní. Žalovaný obeznámil žalobkyni s rozhodnými skutečnostmi písemností ze dne 26. 4. 2023, č. j. 14881/23/5300-22441-711776. Žalobkyně se k tomu vyjádřila dne 11. 5. 2023 podáním č. j. 16805/23, ale nepředložila žádné další důkazní prostředky.
7. Dle žalovaného nebylo sporu o tom, že společnosti ACP a Podolí Invest byly plátcí DPH. Z toho však nevyplývalo, od koho žalobkyně pořídila vozidlo BMW 730D. Žalobkyně neprokázala pořízení vozidla od společnosti Podolí Invest dle daňového dokladu. Žalobkyně netvrdila a nijak nedoložila, že vozidlo obdržela přímo od společnosti ACP. Tato společnost byla navíc dne 6. 3. 2023 vymazána z obchodního rejstříku z důvodu likvidace a dle zprávy o likvidaci nepředložila likvidátorovi účetnictví a její jednatel nebyl součinný. Stejně tak žalobkyně netvrdila a nedoložila pořízení vozidla od společnosti Auto Empire Trading, která byla osobou registrovanou k dani v jiném členském státu.
8. Žalovaný zdůvodnil neprokázání pořízení vozidla od společnosti Podolí Invest následovně. Žalobkyně uvedla, že vozidlem BMW 730D jezdil pan Kolařík, který dohodl prodej s jednatelem žalobkyně. Vozidlo mělo být dle daňového dokladu dodáno dne 10. 9. 2017, zatímco pan Kolařík se stal jednatelem společnosti Podolí Invest až 1. 10. 2017. Žalobkyně jednala s neoprávněnou osobou. Společnost Podolí Invest nebyla nikdy vedena jako Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vlastník ani provozovatel vozidla v registru silničních vozidel. Společnost Podolí Invest byla pro správce daně nekontaktní, její jednatel zemřel, pročež nebylo možné ověřit, zda vystavila daňový doklad a dodala vůz žalobkyni. Kromě toho tato společnost byla od 4. 4. 2018 evidována jako nespolehlivý plátc, prodej vozidel nebyl předmětem jejího podnikání, neměla žádnou provozovnu, a od roku 2014 neplnila svou zákonnou povinnost zveřejňovat ve sbírce listin obchodního rejstříku své účetní závěrky.

9. Žalovaný vysvětlil, že žalobkyně sice předložila daňový doklad č. 17020521 za pořízení vozidla z Německa společností ACP a daňový doklad č. 0409018 vystavený společností ACP za prodej vozu společnosti Podolí Invest, ale tyto důkazy nedokládaly, že žalobkyně obdržela vůz právě od společnosti Podolí Invest. Ani jedna z těchto společností nebyla evidována jako vlastník vozidla a ani jedna z nich nedeklarovala prodej vozidla. Daňový doklad č. 0409018 byl uhrazen v hotovosti, bez auditní stopy.
10. Žalovaný neuvěřil výpovědi Zdeňka Dvořáka, jednatele společnosti Podolí Invest, protože neodpovídala tvrzením žalobkyně a předloženým listinám. Žalovaný upozornil na to, že svědek nevěděl, od koho společnost Podolí Invest pořídila vozidlo, kdo vystavil pokladní doklad, a neznal bližší okolnosti úhrady ceny vozidla. Přitom svědek potvrdil, že podpis na pokladních dokladech byl jeho. Tvrzení svědka, že s vozidlem jezdil on sám a že se na něj obrátil jednatel žalobkyně, neodpovídalo tvrzení žalobkyně, že s vozidlem jezdil pan Kolařík, který ho nabídl k prodeji. Svědek tvrdil, že vozidlo bylo nové a v dobrém technickém stavu, což neodpovídalo protokolu o technické kontrole ze dne 26. 9. 2017 č. CZ-3516-17-09-1761, dle kterého se jednalo o vůz po havárii a nešlo zavřít jeho přední kapotu. Vůz byl ojetý, protože měl před prodejem společností Podolí Invest najeto 15 372 km a před prodejem společností KOPECKÝ AUTO s. r. o (společnost Kopecký Auto) 31 166 km. Svědecké tvrzení, že vozidlo mělo německý technický průkaz, neodpovídalo dokumentaci poskytnuté Magistrátem hl. m. Prahy, z níž vyplývalo, že vozidlo bylo v minulosti registrováno pouze ve Španělsku. Stejně tak nebylo pravdivé tvrzení svědka, že společnost Podolí Invest řádně vykázala nákup a prodej vozidla v kontrolním hlášení. Nákup vozidla nebyl vykázán vůbec a jeho prodej žalobkyni byl vykázán s nesprávnými údaji v podobě jiného čísla daňového dokladu (24/9/2017 namísto 20/9/2017) a jiného data uskutečnění zdanitelného plnění (27. 9. 2017 namísto 20. 9. 2017).
11. Žalovaný nepovažoval kupní smlouvu na vozidlo za hodnověrný důkaz. Žalobkyně k ní nedoložila předávací protokol. Předání nešlo ověřit jinak, protože společnost Podolí Invest byla nekontaktní, neměla statutární orgán, nebylo prokázáno, že auto vlastnila, a neplnila svou daňovou povinnost. Společnost Podolí Invest byla navíc ve smlouvě uvedena jako prodávající pouze otiskem razítka. Pravost razítka nebylo možné ověřit, neboť se nenacházelo na žádné listině předložené žalobkyní, ani ve sbírce listin obchodního rejstříku. Kupní smlouva byla podepsána dvěma nečitelnými podpisy bez uvedení totožnosti osob. Žalovaný proto nebyl s to ověřit, že kupní smlouva byla vskutku uzavřena se společností Podolí Invest prostřednictvím osob k tomu oprávněných.
12. Žalovaný upozornil, že společnost Podolí Invest nepodnikala v prodeji vozidel, neměla žádnou provozovnu, od roku 2014 neplnila povinnost zveřejňovat své účetní závěrky, pan Marek Kolařík se stal jejím jednatelem dne 1. 10. 2017 až po uzavření kupní smlouvy, jediný společník měl bydliště nahlášené na Městském úřadu Roztoky. Správce daně navíc zjistil, že úhrada za vozidlo proběhla v hotovosti ve dnech 4. 9. až 9. 9. 2017 a v částkách nepřekračujících hranici pro platby v hotovosti. Tyto okolnosti měly žalobkyni vést k tomu, aby si opatřila důkazy dokládající nákup vozidla.
Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

13. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně neprokázala přijetí vozidla dle daňového dokladu od společnosti Podolí Invest, ani od jiného plátce DPH. Žalobkyně proto nesplnila hmotněprávní podmínky pro odpočet DPH dle § 72 a § 73 ZDPH. Žalovaný vydal napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobkyně zamítl a potvrdil dodatečný platební výměr.

II.

Argumentace účastníků

14. Žalobkyně uplatnila dva žalobní body:

1) Žalovaný vyložil rozsudek *Kemwater* zužujícím způsobem. Závěr Soudního dvora EU se vztahuje na všechny okolnosti, které v řízení vyšly najevo, nikoli jen na hodnotu zdanitelného plnění. Dle žalovaného se skutečný dodavatel vozidla stal plátcem DPH až od prvního dne druhého měsíce následujícího po měsíci, ve kterém překročil obrat jeden milión Kč dle § 6 odst. 2 ZDPH. Na základě tohoto výkladu by rozsudek *Kemwater* dopadal pouze na plnění z dlouhodobých obchodů. Pro aplikaci závěrů rozsudku *Kemwater* je nezbytné zohlednit širší kontext případu, nejen výši plnění. Žalovaný nepochybně, že společnost ACP zakoupila BMW 730D od německé společnosti Auto Empire Trading, ani to, že žalobkyně auto obdržela a poté prodala společnosti Kopecký Auto. Žalovaný nepovažoval za prokázané převody mezi společnostmi ACP, Podolí Invest a žalobkyní. Společnosti ACP a Podolí Invest byly v rozhodném období plátcem DPH a z podkladů napadeného rozhodnutí nevyplývaly skutečnosti vypovídající o zapojení jakéhokoli dalšího subjektu do prodeje vozidla. Žalobkyně proto musela automobil přijmout od plátce DPH. Dle rozsudku *Kemwater* nemusela žalobkyně prokazovat jiného konkrétního dodavatele.

2) Žalobkyně předložila celou řadu důkazů prokazujících převod vlastnického práva k vozu BMW 730D. Bývalý jednatel společnosti Podolí Invest, pan Zdeněk Dvořák, vypověděl, že společnost Podolí Invest prodala vozidlo žalobkyni, popsal předání vozidla a dokladů k němu, podpis kupní smlouvy, předání hotovosti, vystavení faktur a potvrdil, že kopie pokladních dokladů se týkaly úhrady na vystavenou fakturu. Svědek vysvětlil, že společnost Podolí Invest nebyla evidována jako vlastník vozidla, protože vozidlo mělo velký a malý technický průkaz z ciziny a zájemci o koupi chtějí být v českých dokladech evidováni jako první majitelé. Svědecká výpověď neodporovala skutečnosti, že vozidlo mělo 6 měsíců před prodejem společností Podolí Invest najeto 15 372 km, protože svědek neuvedl, že vozidlo mělo najeto řádově stovky km celkem, ale stovky km po dobu, kdy jej měla společnost Podolí Invest. Stejně tak svědek netvrdil, že společnost Podolí Invest deklarovala vůči správci daně prodej vozidla, ale uvedl, že se tak mělo stát, jistý si však nebyl. Není možné znevěrohodnit svědka kvůli tomu, že si s téměř tříletým časovým odstupem nepamatoval, kdy došlo k předání určité části hotovosti. Žalovaný tuto výpověď posoudil chybně jako nevěrohodnou. Obdobně žalovaný zkreslil i další skutečnosti. Žalobkyně sice koupí vozidla domluvila s Markem Kolaříkem, který v tu dobu nebyl jednatelem společnosti Podolí Invest, ale stal se jím dne 1. 10. 2017 záhy po uzavření kupní smlouvy. Svědek ostatně nového jednatele zaučoval. Společnost Podolí Invest měla v době prodeje automobilu žalobkyni fungující statutární orgán a byla pro žalobkyni plně kontaktní. Žalobkyně uzavřela kupní smlouvu v době, kdy společnost Podolí Invest ještě nebyla vedena jako nespolehlivý plátcem DPH. Žalobkyně jednala v důvěře v evidenci nespolehlivých plátců a opatřila si jen nezbytné důkazy týkající se nákupu vozu. Není

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

rozhodné, že společnost Podolí Invest neprodávala motorová vozidla. Mohla prodat auto, které užívala pro účely svého podnikání. Požadavek žalovaného na doložení předávacího protokolu postrádal smysl, protože šlo o listinný důkaz vykazující stejnou míru formálnosti jako kupní smlouva, kterou žalovaný označil za nedostačující. Žalovaný nemohl vytýkat žalobkyni chybějící zápis v registru silničních vozidel, protože má výhradně evidenční povahu a nedokládá převod vlastnického práva. Žalovaný hodnotil důkazy předložené žalobkyní samostatně, nikoli ve vzájemné souvislosti, a kladl jí k tíži nekontaktnost a nespolehlivost jejího dodavatele, které nastaly až po prodeji vozidla. Nejednalo se o fiktivní plnění. Správce daně se osobně seznámil s automobilem prostřednictvím společnosti Kopecký Auto, která jej zakoupila od žalobkyně.

15. Žalobkyně požadovala, aby soud provedl důkazy uvedené na str. 7 a 8 žaloby k prokázání převodu vlastnického práva k vozidlu BMW 730D. Žalobkyně navrhla jak zrušení napadeného rozhodnutí, tak dodatečného platebního výměru.
16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a doplnil, že rozsudek *Kemwater* překonal závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2017, č. j. 4 Afs 58/2017-78. Splnění hmotněprávních podmínek pro odpočet DPH a podvod na dani jsou rozdílné otázky. Dle rozsudku *Kemwater* je pro přiznání nároku na odpočet podstatné, že skutečný dodavatel byl plátcem DPH. Žalovaný nevyložil rozsudek *Kemwater* úzce. Žalovaný posuzoval výši plnění přesahující 1 000 000 Kč s ohledem na překročení zákonné hranice obratu pro vznik plátcovství DPH a uzavřel, že dodavatel nemohl být plátcem DPH v okamžiku prodeje vozidla. Postavení plátce DPH nevzniká ihned, ale až počátkem druhého měsíce po splnění zákonných podmínek. Navíc nebylo jisté, zda mohla být cena zdanitelného plnění zahrnuta do obratu dodavatele.
17. Žalovaný při hodnocení svědecké výpovědi jednatele společnosti Podolí Invest poukázal na její nekonkrétnost, rozpor s čestným prohlášením svědka a ostatními důkazními prostředky. Žalovaný připomenul formální nedostatky kupní smlouvy (neidentifikovatelné razítko a podpisy smluvních stran), chybějící předávací protokol k vozidlu a auditní stopu. Žalovaný si byl vědom evidenční povahy zápisu v registru silničních vozidel. Žalovaný považoval absenci zápisu společnosti Podolí Invest jako vlastníka vozidla v registru jako další důvod prohlubující pochybnosti o dodavateli žalobkyně, které byly založeny tím, že společnost Podolí Invest nevykázala pořízení vozidla od společnosti ACP v kontrolním hlášení a společnost ACP kontrolní hlášení vůbec nepodala. Dle žalovaného nebylo dostačující, že si žalobkyně před nákupem vozidla ověřila svého dodavatele stran spolehlivosti plátcovství daně. Nahlédnutí do registru plátců je pouze základní a orientační opatření. Žalovaný uzavřel, že posoudil všechny důkazy samostatně a v souvislosti. Žalobkyně neprokázala, že dodavatel vozu BMW 730D byl plátcem DPH.

III.

Posouzení žaloby

18. Městský soud ověřil, že žalobu podala včas a po vyčerpání řádných opravných prostředků osoba k tomu oprávněná, a žaloba splňuje i všechny ostatní formální náležitosti na ni kladené. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 soudního řádu správního), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).

19. Městský soud v Praze rozhodl ve věci samé bez jednání, protože s tímto postupem oba účastníci řízení vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 soudního řádu správního).

III.1 Žalovaný nepoužil závěr rozsudku Kemwater pouze na výši zdanitelného plnění

20. Žalobkyně měla za to, že žalovaný nevzal v potaz všechny okolnosti vypovídající o plátcovství DPH a v rozporu s rozsudkem *Kemwater* se omezil pouze na výši zdanitelného plnění.
21. Soudní dvůr EU v rozsudku *Kemwater* (zejména bod 41) zodpověděl předběžnou otázku položenou Nejvyšším správním soudem a konstatoval, že daňovému subjektu nenáleží nárok na odpočet DPH na vstupu, aniž by správce daně musel prokazovat jeho účast na daňovém podvodu, nebo jeho vědomost či nedbalou nevědomost o zasažení zdanitelného plnění daňovým podvodem, pokud skutečný dodavatel zboží nebyl určen a daňový subjekt neprokáže, že tento dodavatel měl postavení plátce DPH. Výjimku z tohoto pravidla představuje situace, kdy daňový subjekt poskytl správci daně skutkové okolnosti a informace potřebné k ověření, že skutečný dodavatel toto postavení měl. Nejvyšší správní soud tento závěr bezvýhradně přijal v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 23. 3. 2022, č. j. 1 Afs 334/2017-208, body 29 a 31.
22. Městský soud předesílá, že rozšířený senát nevysvětlil, kdy lze ze skutkových okolností s jistotou dovodit, že dodavatel byl nutně v postavení plátce DPH (body 32 a 33 rozsudku), tj. k jakým konkrétním okolnostem musí správce daně přihlídnout. Ze zásady daňové neutrality obecně plyne, že správce daně musí přihlídnout ke všem okolnostem vypovídajícím o plátcovství DPH, o kterých se dozví (body 38 a 40 rozsudku *Kemwater*). Tento závěr platí dle bodu 39 rozsudku *Kemwater* také „[...] za situace, kdy členský stát využil možnosti podle článku 287 směrnice 2006/112 poskytnout osvobození od daně osobám povinným k dani, jejichž roční obrat nepřekračuje určitou částku – pokud lze ze skutkových okolností, jako je objem a cena přijatého zboží či služeb, s jistotou dovodit, že roční obrat dodavatele tuto částku překračuje, takže se na tohoto dodavatele nemůže vztahovat osvobození upravené v tomto článku, a že je tento dodavatel nutně v postavení osoby povinné k dani.“
23. Žalovaný v bodě 52 napadeného rozhodnutí posuzoval, zdali se skutečný dodavatel vozidla stal plátcem DPH v důsledku uskutečnění prodeje přesahujícího částku 1 milion Kč ve smyslu § 6 odst. 2 ZDPH. Žalovaný dospěl k závěru, že skutečný dodavatel nebyl v okamžiku uskutečnění zdanitelného plnění plátcem DPH, protože plátcem se osoba stává až prvním dnem druhého měsíce následujícího po měsíci, v němž překročila zákonem stanovený obrat.
24. Úvaha žalovaného odpovídá právním závěrům rozsudku *Kemwater*. Žalovaný nejprve posoudil důkazy žalobkyně ohledně zakoupení vozidla BMW 730D od společnosti Podolí Invest a dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala přijetí vozidla od tohoto dodavatele. Žalobkyně netvrdila a nijak nedokládala, že vozidlo přijala od společnosti ACP. Teprve poté se žalovaný zabíral tím, zdali žalobkyně přesto nepřijala zdanitelné plnění od neurčitého plátce DPH. Žalovaný při tom vycházel jednak z hodnoty zdanitelného plnění, jednak ze skutečnosti, že společnost ACP vůbec nepodala kontrolní hlášení, při likvidaci nepředložila likvidátorovi své účetnictví, společnost Podolí Invest v kontrolním hlášení neuvedla nákup vozidla od společnosti ACP a nebyla evidována v registru silničních

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vozidel jako vlastníků. Žalovaný neměl k dispozici jiné údaje týkající se neidentifikovaného plátce, a to přesto, že žalobkyni v důsledku dřívějšího rozsudku městského soudu vyzval k doložení přijetí vozidla od jiného plátce.

25. Stále platí, že žalobkyně jako daňový subjekt odpovídá za prokázání hmotněprávních podmínek pro vznik nároku na odpočet daně (bod 34 rozsudku *Kemwater*). Ačkoli totožnost dodavatele nemusí být známa, nesmí panovat důvodné pochybnosti o přijetí zdanitelného plnění od plátce DPH. Žalobkyně se omezila pouze na tvrzení a prokázání, že společnosti ACP a Podolí Invest byly plátcí daně. Plátcovství DPH však nebylo samo o sobě rozhodné, protože žalobkyně neprokázala, že vůz přijala od některé z těchto společností. Stejně tak nebylo rozhodné, že podklady opatřené žalovaným nevypovídaly o zapojení jiného dodavatele. Neoznačení jiného konkrétního dodavatele bez dalšího neznamena, že žalobkyně vůz pořídila právě od společností ACP, nebo Podolí Invest. Přijetí vozidla od plátce DPH tak zůstalo pouze v rovině tvrzení.
26. Městský soud shrnuje, že žalovaný neposuzoval výhradně hodnotu zdanitelného plnění, ale také další okolnosti případu, zejména chybějící či neúplná kontrolní hlášení společností ACP a Podolí Invest. Žalovaný vzal v potaz všechny důležité skutečnosti, s nimiž byl obeznámen, a tím dostal závěru rozsudku *Kemwater*. Plátcovství DPH by mělo význam v okamžiku, kdy by žalobkyně prokázala, že přijala plnění od některé ze společností ACP, nebo Podolí Invest. To se však nestalo.

III.2 Žalovaný nepochybil při hodnocení důkazů

27. Žalovaný neuvěřil výpovědi jednatele společnosti Podolí Invest, protože byla obecná a v rozporu s ostatními důkazy. Městský soud se s tímto hodnocením ztotožňuje. Svědek sice potvrdil, že společnost Podolí Invest dodala žalobkyni vozidlo BMW 730D, ale jeho výpověď nebyla přesvědčivá. Svědek nevěděl, od koho společnost Podolí Invest pořídila vozidlo, kdo vyplnil pokladní doklady a kdy probíhala jejich úhrada. Jde o zásadní skutečnosti týkající se koupě, s nimiž měl být jednatel obeznámen. Neurčitost svědecké výpovědi ze dne 18. 2. 2019 zpochybnila průkaznost čestného prohlášení svědka ze dne 12. 12. 2018, které bylo určité a odpovídalo tvrzením žalobkyně. Není možné, aby si svědek po dvou měsících od sepsání čestného prohlášení nepamatoval rozhodné údaje a vypovídal zcela odlišně.
28. Svědecká výpověď se rozcházela také s dalšími důkazy. Svědek uvedl, že s vozidlem jezdil on sám a ohledně koupě se na něj obrátil jednatel žalobkyně, což odporovalo tvrzení žalobkyně, že vozidlo užíval pan Kolařík, který jej nabídl žalobkyni ke koupi. Svědek označil vůz za hezký a nový. Toto tvrzení neodpovídalo protokolu o technické kontrole, dle kterého šlo o vozidlo po havárii a s nemožností zavřít přední kapotu. Vozidlo mělo šest měsíců před jeho prodejem společností Podolí Invest najeto 15 372 km a před jeho prodejem společností Kopecký Auto 31 166 km. Vůz s tolika najetými km nelze označit za nový. Svědek dále tvrdil, že vozidlo mělo německý technický průkaz, ale Magistrát hl. m. Prahy doložil, že vůz byl registrován pouze ve Španělsku. Kromě toho svědek uvedl, že společnost Podolí Invest řádně vykázala nákup i prodej vozidla v kontrolním hlášení společnosti. Jenže společnost Podolí Invest vůbec nevykázala nákup vozidla od společnosti ACP a jeho prodej žalobkyni vykázala s chybnými údaji (jiné číslo daňového dokladu a jiné datum uskutečnění zdanitelného plnění).
29. Žalovaný hodnotil svědeckou výpověď s ohledem na ostatní důkazy a přesvědčivě zdůvodnil, proč jí neuvěřil. Výpověď vykazovala celou řadu nesrovnalostí týkajících se Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

nákupu vozidla, proto nebyla s to prokázat, že se zdanitelné plnění uskutečnilo způsobem tvrzeným žalobkyní.

30. Dalším stěžejním důkazem byla kupní smlouva na vozidlo mezi společnostmi Podolí Invest a žalobkyní. Smlouva měla formální nedostatky, neboť v ní byla společnost Podolí Invest uvedena jako prodávající pouze otiskem razítka, jehož pravost nebylo možné ověřit. Kupní smlouva obsahovala dva nečitelné podpisy bez uvedení totožnosti osob. Společnost Podolí Invest byla pro správce daně nekontaktní a neměla statutární orgán. Žalovaný kvůli tomu nemohl ověřit, zdali smlouvu uzavřely osoby oprávněné jednat za smluvní strany. Pochybnosti týkající se řádného uzavření smlouvy byly prohloubeny rozporem mezi svědeckou výpovědí a tvrzením žalobkyně ohledně toho, kdo komu navrhl prodej vozidla, a také tím, že se pan Kolařík stal jednatelem společnosti Podolí Invest dne 1. 10. 2017 až po uzavření kupní smlouvy dne 4. 9. 2017. Žalobkyně navíc ke kupní smlouvě nepřiložila předávací protokol, z něhož by bylo patrné kdy bylo vozidlo předáno, v jakém stavu, kdo jej předával, kdo jej převzal, a kde se tak stalo. Protokol o předání přitom nelze považovat za neprůkazný bez zohlednění jeho formálních a obsahových náležitostí jen na základě toho, že je stejně jako kupní smlouva také listinným důkazem. Kupní smlouva nebyla neprůkazná kvůli své listinné podobě, nýbrž kvůli podstatným vadám.
31. Mezi žalobkyní a správcem daně bylo tedy sporné nejen to, zdali žalobkyně a společnost Podolí Invest uzavřely kupní smlouvu, ale také to, zdali žalobkyně vskutku převzala vozidlo od společnosti Podolí Invest. Za této důkazní situace žalovaný zjišťoval, zdali uskutečnění zdanitelného plnění nevyplývalo z jiných důkazů, proto nahlédl do registru silničních vozidel a zjistil, že společnost Podolí Invest nebyla vedena jako vlastník vozu. Jednalo se o nepřímý důkaz přijetí zdanitelného plnění, který vycházel z předpokladu převzetí vozidla zapsaným vlastníkem. Žalovaný netvrdil, že nevidovaná osoba nemůže být vlastníkem a příjemcem vozidla, tj. že má zápis v evidenci konstitutivní účinky.
32. Skutečnosti, že společnost Podolí Invest měla v době prodeje automobilu žalobkyni fungující statutární orgán, byla pro žalobkyni plně kontaktní a nebyla ještě vedena jako nespolehlivý plátce DPH, nezbavily žalobkyni povinnosti obstarat si důkazy potřebné k prokázání nároku na odpočet daně. Povinnost žalobkyně jednat obezřetně byla umocněna tím, že kupovala vůz od společnosti Podolí Invest, která nepodnikala s ojetými vozy, neměla vlastní provozovnu, nezveřejňovala od roku 2014 účetní závěrky a její jediný společník měl nahlášené bydliště na Městském úřadu Roztoky. Žalovaný nekladl k tíži žalobkyně okolnosti, které nastaly na straně dodavatele až po prodeji vozidla, pouze konstatoval, že nebyl s to ověřit neprokázaná tvrzení žalobkyně prostřednictvím jejího dodavatele. Žalovaný nepřiznal žalobkyni nárok kvůli tomu, že neunesla své důkazní břemeno.
33. Soud dodává, že společnost Kopecký Auto sice zakoupila vozidlo od žalobkyně, ale tato okolnost sama o sobě neprokazuje, že žalobkyně koupila tentýž vůz od deklarovaného či jiného plátce DPH.
34. Městský soud uzavírá, že žalovaný hodnotil důkazy nejen samostatně, ale také ve vzájemných souvislostech, přičemž zjistil a smysluplně odůvodnil jejich zásadní rozpory.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

35. Městský soud z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
36. Soud neprovedl důkazy navržené na str. 7 a 8 žaloby, protože jsou součástí správního spisu, kterým se neprovádí dokazování (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).
37. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Praha 19. června 2024

Jan Kratochvíl v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.